

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L., a. s., P.** IČO: X., proti žalovanému: **S. P. P., a. s., M.**, IČO: X., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou E. – K. & P., s. r. o., N., IČO: X., o **určenie neplatnosti vypovedania zmluvy o dodávke plynu**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. júna 2010, č. k. 1 Cob 263/2009-647, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 24. 06. 2010 č. k. 1 Cob 263/2009-647 späťvzatie návrhu nepripustil. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca žalobou, doručенou súdu prvého stupňa dňa 28. 12. 2005 žiadal, aby súd určil, že vypovedanie zmluvy o dodávke plynu, doručené mu dňa 30. 06. 2005, je neplatné. Prvostupňový súd po prejednaní veci a vykonanom dokazovaní rozsudkom zo dňa 21. 05. 2009 č. k. 23Cb 259/2005-551 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 656,22 Eur. Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť z dôvodov uvedených v odvolaní. Podaním, doručeným odvolaciemu súdu dňa 23. 06. 2010, zobral svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal, aby odvolací súd späťvzatie návrhu pripustil, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Žalovaný so späťvzatím nesúhlasil, čo vyplýva zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom zo dňa 24. 06. 2010. Odvolací súd poukázal na ust. § 208 O. s. p. a uviedol, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, keďže žalovaný so späťvzatím návrhu nesúhlasil, preto odvolací súd späťvzatie návrhu nepripustil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodňuje tým, že odvolací súd napadnutým uznesením odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a zrejme spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalobca má za to, že odvolanie proti napadnutému uzneseniu je bez ohľadu na jeho nesprávne poučenie o odvolaní, prípustné. Napadnuté uznesenie podľa svojho obsahu nezodpovedá žiadnemu z taxatívne vypočítaných uznesení v § 202 ods. 3 O. s. p., proti ktorým sa odvolanie nepripúšťa. Naopak, zákon výslovne počíta s možnosťou podania odvolania proti uzneseniu, ktorým súd nepripustí späťvzatie návrhu v konaní na prvom stupni (§ 96 ods. 2 O. s. p.). Na odvolacie konanie sa podľa žalobcu primerane vzťahujú ustanovenia o konaní na súde prvého stupňa, vrátane úpravy rozhodovania o späťvzatí (§ 211 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 216 ods. 1 O. s. p.). Žalobca ďalej uviedol, že hoci je napadnuté uznesenie rozhodnutím odvolacieho súdu, odvolací súd v tomto prípade rozhoduje ako prvostupňový súd. Opačný záver by mal podľa žalobcu za následok porušenie princípu dvojinstančnosti konania a nezákonný zásah do ústavného práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (Nález ÚS SR, sp. zn. III. ÚS 239/08).

Podľa žalobcu odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že v napadnutom uznesení neuviedol dôvody nesúhlasu žalovaného so späťvzatím návrhu, resp. vôbec existenciu takých dôvodov. Znemožnil tak žalobcovi posúdiť splnenie podmienok pre nepripustenie späťvzatia návrhu a pokračovanie v konaní a prípadne namietnuť ich nesplnenie v odvolaní. Žalobca z opatrnosti namieta neexistenciu nesúhlasu žalovaného so späťvzatím návrhu a vážnych dôvodov pre taký nesúhlas, nakoľko údajný nesúhlas so späťvzatím návrhu mal byť vyslovený na pojednávaní dňa 24. 06. 2010. Žalobca uviedol, že nebol na uvedené pojednávanie predvolaný a jeho nariadenie mu nebolo ani oznámené. Preto nemal žiadnu možnosť oboznámiť sa priamo s existenciou nesúhlasu žalovaného a jeho odôvodnením. Zároveň žalobca z dôvodu istoty namieta aj nesprávne právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na ust. § 201 O. s. p., z ktorého jednoznačne vyplýva, že odvolanie môže podať účastník len proti rozhodnutiam súdu prvého

stupňa, nikdy nie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu ako súdu druhého stupňa. V danom prípade rozhodoval Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd, preto odvolanie proti napadnutému uzneseniu nemôže byť prípustné. Primeraná aplikácia ust. § 96 O. s. p. je teda podľa žalovaného vylúčená. Z uvedeného dôvodu považuje žalovaný postup súdu pri vydaní napadnutého uznesenia, vrátane poučenia, daného účastníkom konania, za správny.

Žalovaný ďalej uviedol, že Krajský súd v Bratislave účastníkov konania na pojednávanie dňa 24. 06. 2010 nepredvolával, keďže dňa 24. 06. 2010 malo dôjsť len k verejnému vyhláseniu rozhodnutia. Oznam Krajského súdu v Bratislave o verejnom vyhlásení rozhodnutia bol uverejnený na internetovej stránke www.justice.gov.sk v časti oznamy súdov. Súd otvoril pojednávanie v tento deň len z toho dôvodu, že žalobca dňa 23. 06. 2010 doručil súdu svoje späťvzatie návrhu v celom rozsahu, pričom bolo potrebné, aby sa k späťvzatiu vyjadril žalovaný. Nesúhlas žalovaného so späťvzatím súd riadne zaprotokoloval v zápisnici z pojednávania. Žalovaný navrhol, aby súd odvolanie žalobcu odmietol v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 17. 03. 2011, č. k. 2 Obo 73/2010 odvolanie žalobcu odmietol, z dôvodu, že súd prvého stupňa rozhodol, ale jeho rozhodnutie ešte nebolo právoplatné a o späťvzati návrhu na začatie konania rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd podľa § 208 O. s. p., ktorého rozhodnutie nemožno napadnúť odvolaním.

Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. marca 2011, č. k. 2 Obo 73/2010-690 zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že proti rozhodnutiam odvolacích súdov odvolanie nie je prípustné, a to ani v prípade, ak odvolací súd rozhodol už v odvolacom konaní o prípustnosti späťvzatia návrhu žalobcom. Ďalej uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej veci nebol odvolacím súdom Krajskému súdu v Bratislave, keďže Krajský súd v Bratislave bol odvolacím súdom (§ 10 ods. 1 O. s. p.). Za tejto situácie tak Najvyšší súd Slovenskej republiky mohol byť len súdom dovolacím - § 10a ods. 1 O. s. p. Preto, ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o podaní žalobcu „odvolaní“ proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (Krajského súdu v Bratislave) ako súd

odvolací, rozhodoval ako funkčne nepríslušný súd a rozhodoval o veci právoplatne rozhodnutej, preto bude jeho úlohou posúdiť existenciu podmienok konania vzhľadom na právoplatné uznesenie odvolacieho súdu (Krajského súdu v Bratislave) a následne rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) pred prejednaním napadnutého uznesenia podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. skúmal podľa ust. § 103 O. s. p. podmienky konania a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené procesné podmienky konania.

Z obsahu predloženého spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zisťuje, že Okresný súd Bratislava II., ako súd prvého stupňa, rozsudkom zo dňa 21. 05. 2009, č. k. 23Cb 259/2005-551 zamietol žalobu žalobcu, proti ktorému rozsudku podal žalobca odvolanie. Žalobca doručil Krajskému súdu v Bratislave ako súdu odvolaciemu dňa 23. 06. 2010 späťvzatie návrhu a žiadal, aby odvolací súd späťvzatie návrhu pripustil, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil. Napadnutým rozhodnutím odvolací súd nepripustil späťvzatie návrhu, keďže žalovaný so späťvzatím nesúhlasil.

Podľa § 201 prvá veta O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p., krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov, alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania

príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Procesné podmienky konania upravené Občianskym súdnym poriadkom sú také podmienky, ktoré musia byť splnené, inak nie je možné zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov. Na strane súdu k podmienkam konania patria také okolnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu vo veciach konať a vydať rozhodnutie. Takouto podmienkou je aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej určuje, ktorý súd je príslušný konať a rozhodnúť o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky je príslušný rozhodovať o odvolaniach vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa, z čoho vyplýva, že spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú len rozhodnutia súdu prvého stupňa. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o nepripustení späťvzatia návrhu žalobcom, vydané v priebehu odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale jedná sa o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Z podania žalobcu označeného ako odvolanie (č. l. 656 a nasl.), z jeho formálnych, ako aj obsahových náležitostí odvolací súd zistil, že žalobca podal odvolanie s náležitosťami upravenými ust. § 201 až § 205a O. s. p., na ktoré sa odvolateľ aj v podaní odvolania odvoláva. Žalobca napadol predmetné uznesenie krajského súdu odvolaním, ako to vyplýva z obsahu podania žalobcu, označeného ako odvolanie proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 26. 07. 2010, doručeného krajskému súdu dňa 27. 07. 2010, avšak funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku nie je daná z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, ale ako súdom odvolacím. Z dôvodu, že na prejednanie odvolania, podaného žalobcom proti uzneseniu odvolacieho súdu, nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto v súlade s vyššie citovaným ust. § 104 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o opravnom prostriedku žalobcu zastavil. Obdobný právny názor zaujal už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí č. k. 1 Obo V 19/2010.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. mája 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová